

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 9

София, 13 май 1993 г.

(обн., ДВ, бр. 47 от 4 юни 1993 г.)

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Милена Жабинска

Цанко Хаджистойчев

Любен Корнезов

Станислав Димитров

Пенчо Пенев

Нено Неновски

Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Стойка Белова разгледа в закрито заседание на 13 май 1993 г. конституционно дело № 9 от 1993 г., докладваното от съдията Младен Данаилов, и за да се произнесе взе предвид:

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, образувано по искане на петдесет и двама народни представители от 36-о Народно събрание, за установяване на противоконституционност на Указ № 10 от 18 януари 1993 г. (ДВ, бр. 8 от 1993 г.), с който президентът на републиката е наименовал Михайловград, община Михайловград, Михайловградска област, Монтана.

В искането се твърди, че Михайловград има име и президентът на Републиката неправилно е вписал в текста на указа, че го "наименува" Монтана и че той (градът) може само да бъде преименуван при условията на чл. 1, ал. 2 от Указ № 1315 за наименованията (ДВ, бр. 55 от 1975 г.).

Освен това при осъществяване на пълномощията си по чл. 98, т. 13 от Конституцията президентът не се е съобразил с изискванията на чл. 2, 3 и 4 от Указ № 1315 и неправилно се е позовал на чл. 7, т. 2 от този указ.

Конституционният съд с определение от 1 април 1993 г. е приел искането за разглеждане като допустимо и е конституирал като заинтересовани страни: президента на Републиката, Министерския съвет, областния управител на област Монтана и Общинския съвет - гр. Монтана, като им е дал възможност да представят писмени становища.

В писменото си становище президентът счита, че искането е неоснователно. Правомощието му да наименува обекти с национално значение и населени места се основава на разпоредбата на чл. 98, т. 13 от Конституцията. Указът за преименуване на Михайловград е издаден във връзка с чл. 7, т. 2 от Указ № 1315, за да се обозначи, че се отнася до преименуване на обект с национално значение. Терминът "наименува" включва и преименуване на вече наименувани обекти с национално значение и населени места и даване имена на нововъзникнали. При преименуването на Михайловград чрез възстановяване на най-старото му (римско) име - Монтана, са съобразени народните традиции и желанието на населението и на местните органи на самоуправление.

Според министър-председателя в искането липсват аргументи за противоконституционност на Указ № 10 от 18 януари 1993 г. Употребеният от президента термин "наименува" е в съответствие с разпоредбата на чл. 98, т. 13 от Конституцията.

Председателят на Общинския съвет - гр. Монтана, в писменото си становище изх. № РД-11.02.80 от 15.IV.1993 г. счита, че искането е неоснователно. Според него по-голямата част от населението и особено младото поколение желало градът да носи името Монтана. То представлявало историческа приемственост и бързо придобивало гражданственост.

Осемнадесет от всички 51 общински съветници са представили на

26.IV.1993 г. свое писмено становище, в което изразяват несъгласието си по начина на изготвяне и съдържанието на изпратеното от председателя на общинския съвет становище. Твърдят, че то е лично негово становище и не е разглеждано на сесия. Поддържат искането за установяване на противоконституционност на Указ № 10 и предлагат въпросът да се разреши чрез допитване до населението.

Конституционният съд, след като обсъди доводите и съображенията, развити в искането и в представените становища, приема следното:

Общинският съвет - Михайловград, на свое заседание на 13.II.1992 г. решава Михайловград да бъде преименуван, като приема:

1. Наименованието на града да не бъде свързано с името на конкретна личност.
2. Преименуването да стане чрез референдум, в който да участват имената Кутловица и Монтана.

Поради това, че решението за провеждане на референдума не било взето с необходимото болшинство, общинският съвет в заседанието на 20.II.1993 г. приема ново решение № 44, с което:

1. Отменя решение № 39 от 13.II.1992 г. за провеждане на референдум.
2. Прави предложение до президента на републиката новото име на Михайловград да бъде Монтана, като упълномощава председателя на общинския съвет, председателя на Комисията по културата при съвета и кмета на община Михайловград да изготвят предложение за издаване на съответния указ.

На 27.II.1992 г. председателят на Общинския съвет - Михайловград, в изпълнение на посочените решения изпраща подробно мотивирано предложение да президента за издаване на указ за преименуване на Михайловград в Монтана.

Областният управител на Михайловградска област с писмо № 770 от 10.XII.1992 г. до президента подкрепя решението на Общинския съвет -

Михайловград, за преименуване на Михайловград в Монтана.

На 18.I.1993 г. президентът на Републиката издава Указ № 10, приподписан от министър-председателя, с който наименува Михайловград в Монтана (ДВ, бр. 8 от 1993 г.).

При тези обстоятелства твърденията за противоконституционност на указа са неоснователни. Издаден е на основание разпоредбата на чл. 98, т. 13 от Конституцията, с която на президента е предоставено правото да наименува обектите с национално значение и населените места.

Общинският съвет - Михайловград, с решение № 44 от 20.II.1992 г. е предложил на президента на републиката името на града да бъде Монтана, което е подкрепено и от органите на местното самоуправление и местната администрация.

Указът е приподписан от министър-председателя, с което е спазено изискването на чл. 102 от Конституцията.

Установено е, че градът е възникнал в древността на мястото на укрепено тракийско селище. Името Монтана е придобил, след като станал важна римска крепост и се развил като значителен икономически и културен център. С това име е свързан и с историческото ни и културно наследство. По този начин е съобразено изискването на чл. 23 от Конституцията.

Употребеният в указа термин "наименува" е в съответствие с разпоредбата на чл. 98, т. 13 от Конституцията и обхваща както наименуването, така и преименуването на обекти с национално значение и населени места.

Издаването на указа във връзка с разпоредбата на чл. 7, т. 2 от Указ № 1315 за наименованията не го прави противоконституционен. Действията на президента по преименуването на Михайловград се основават на конституционното му правомощие по чл. 98, т. 13 от Конституцията. Цитирането на чл. 7, т. 2 от Указа за наименованията само пояснява, че Указ № 10 от 18.I.1993 г. се отнася до преименуване на населено място, което е в правомощието на президента.

Разпоредбите на трети и четвърти раздел от този указ и съдържащите се в тях процедурни правила нямат приложение, защото се отнасят до организацията на дейността на Държавния съвет и на Комисията по наименованията при него, които институции не съществуват след приемането на Закона за изменение и допълнение на Конституцията на НРБ (ДВ, бр. 29 от 1990 г.).

Президентът, като е взел предвид становищата на органите на местното самоуправление и на местната администрация и като е отчел и историческите данни за възникването и развитието на града, не е допуснал нарушение на Конституцията при преименуването на Михайловград в Монтана.

Конституционният съд по тези съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията

РЕШИ:

Отхвърля искането на петдесет и двамата народни представители от 36-ото Народно събрание за установяване на противоконституционност на Указ № 10 от 18 януари 1993 г. на президента на Република България.

Председател: Асен Манов